

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **F. R.**, bývajúcemu v **K.**, o **vymoženie 92,94 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40 Er 3747/2007, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 7. novembra 2013 sp. zn. 15 CoE 451/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 7. novembra 2013 sp. zn. 15 CoE 451/2012 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 7. novembra 2013 sp. zn. 15 CoE 451/2012 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 15. júna 2007 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 22. júna 2012 č. k. 40 Er 3747/2007-23 Okresný súd Košice I exekúciu zastavil. Vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že nemá žiadne pochybnosti o tom, že v tomto prípade je zmluva o úvere spotrebiteľskou zmluvou, ktorú medzi sebou uzavreli dodávateľ so spotrebiteľom a navyše zmluva bola vopred jednostranne formulovaná veriteľom a jej obsah povinný nevedel žiadnym spôsobom ovplyvniť. Poznamenal, že v predmetnej zmluve o úvere chýbajú, okrem

iných, údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a ďalšie náležitosti, ktoré sú stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na uvedený nedostatok mal prihliadnuť aj rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí, čo však prehliadol a v rozhodnutí uvedenú skutočnosť opomenul. Súd prvého stupňa mal za to, že vzhľadom na chýbajúci údaj o RPMN, bol poskytnutý úver bez poplatkov, preto oprávnená nemala nárok na zaplatenie poplatku za úver a na poplatok za upomienku. V tejto časti považoval súd prvého stupňa plnenie, ku ktorému zaväzuje rozhodcovský rozsudok, v rozpore so zákonom a tým aj v rozpore s dobrými mravmi ako spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku. Poznamenal, že ak každý prijatý zákon musí byť v súlade s dobrými mravmi, je potom samozrejmé, že konanie, ktoré je v rozpore so zákonom, sa musí priečiť obvyklému, poctivému a spravodlivému konaniu, ktoré prekračuje medze základných v spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach uznesením zo 7. novembra 2013 sp. zn. 15 CoE 451/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa správne okrem iného poukázal aj na to, že zmluva účastníkov konania, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto sa tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. K rozsahu prieskumnej právomoci exekučného súdu vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa ako exekučný súd je oprávnený preskúmať podmienky na vykonanie exekúcie nielen pri začatí exekúcie, ale počas celého jej trvania a ak v ktoromkoľvek štádiu, teda aj po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie zistí, že tieto nie sú dané, je oprávnený exekúciu zastaviť. Udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej a preto súd môže opätovne preveriť splnenie zákonných podmienok na udelenie poverenia a v prípade, že tieto nie sú splnené, je povinný exekúciu či už v celom rozsahu alebo v časti zastaviť v zmysle § 57 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, ak exekúciu zastavil pre nespôsobilý exekučný titul. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení exekúcie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. V predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014,

8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová